

ACORDS XII CONGRÉS

**CONFEDERACIÓ GENERAL
DEL TREBALL DE CATALUNYA**

SALLENT GENER DE 2023

Contenido

Punt 4.

La CGT de Catalunya com a eina de transformació social:

acció sindical i social. 5

La confederación general del trabajo de cataluña ante el sector de los
trabajadores de plataformas digitales: mayor implicación en un sector precario. 6

Sobre cooperatives i cooperativisme 8

La CGT davant del treball autònom 9

Per fer front a externalitzacions, subcontractacions, ett's, etc.,
enfortim les nostres seccions i accio sindicals 11

Fem servir i fomentem l'ús de totes les eines que tenim a l'abast per
frenar la precarització de la classe treballadora 13

Unitat de lluites als sectors externalitzats 14

Necesidad de una coordinadora autonómica en Catalunya del
servicio de ambulancias dentro de la CGT 15

Fons per treballadores i treballadors migrants 18

Creació del gabinet jurídic confederal de CGT Catalunya 19

Convocar vaga general feminista tots els 8M 21

Per canviar el nom de la secretaria de gènere per
Secretaria d'acció feminista i lgtbiq+ 23

Sindicalisme i joventut: el problema no és la consciència, és la confiança. 24

Creació d'una secretaria de joventut 26

Una caixa de resistència confederal per enfortir conflictes. 27

La CGT de Catalunya davant la crisi eco-social 30

Per una afiliació transparent i sense tacticismes a la CGT	32
Les eleccions sindicals a l'època de l'incipient digitalització de les relacions laborals	34
Les afiliades de CGT fem un pas endavant. Per un sindicat de participació i acció.....	36

Punt 5.

Anarcosindicalisme i transformació social: la CGT de Catalunya i la interacció de la lluita sindical i social.....	38
---	-----------

Punt 7.

La comunicació del sindicat en l'era digital	42
---	-----------

Resolucions..... 44

Repressió sindical a SEAT	45
El seu joc, la nostra misèria	46
l'p per la regularització de persones migrants.....	47
Condemnem l'abús i violència policial, solidaritat amb la família del Brian Ríos	48
Solidaritat antirepressiva de la CGT Catalunya amb Alfredo Cospito, condemnat a Itàlia a <i>cadena perpètua obstativa</i> i detingut en règim penitenciari 41 bis (equiparable a règim FIES aplicat per l'estat espanyol).	49

Punt 4.

LA CGT DE CATALUNYA COM A EINA DE
TRANSFORMACIÓ SOCIAL:
ACCIÓ SINDICAL I SOCIAL

LA CONFEDERACIÓN GENERAL DEL TRABAJO DE CATALUÑA ANTE EL SECTOR DE LOS TRABAJADORES DE PLATAFORMAS DIGITALES: MAYOR IMPLICACIÓN EN UN SECTOR PRECARIO.

El capitalismo del siglo XXI emplea las nuevas tecnologías para diseñar modelos laborales que escapan del derecho del trabajo. Además, la uberización de la economía es una de sus principales consecuencias. Básicamente, se reduce a llevar a cabo un servicio/actividad a través de una aplicación móvil. Por lo tanto, el medio de producción es un algoritmo digital en propiedad de una empresa. Los trabajadores/as que operan en dicha actividad laboral muestran unas condiciones materiales bastante precarias porque suelen estar como falsos autónomos, subcontratas o, simplemente sin regularizar.

Los más conocidos por su enfoque en medios de comunicación han sido los riders. No obstante, no dejan de ser repartidores/bicimensajeros de comida a domicilio de toda la vida. Una de las características del sector de plataformas digitales es el uso de términos anglosajones para catalogar oficios ya existentes:

Ejemplos

Driver de VTC= conductor de VTC

Cleaner= Limpiadora a través de aplicación.

Podcast= locutor de radio a través de plataforma digital.

Instagrammer = creador de contenido audiovisual a través de la app de Instagram

Desde la CGT Cataluña no se ha lanzado ningún tipo de campaña de expansión destinada a crecer la afiliación en el sector. Como se ha comentado con anterioridad, se trata de un colectivo de obrero/as precarios: personas sin papeles, falsos autónomos, subcontratas que cometen la cesión ilegal de trabajadores, etc. Por lo tanto, un sindicato que se dice llamar combativo y revolucionario tiene que preocuparse mucho más por unos trabajadores que son las primeras víctimas del nuevo capitalismo de plataforma digital. Desde CCOO, UGT, USO e, incluso Solidaridad de VOX, se han lanzado campañas más ambiciosas, mientras que en la CGT, no. Es algo que no puede seguir pasando. Si no sucede que los riders se organizan entre ellos mismos, como fue el caso de Riders X Derechos en el año 2017 o los taxistas con Elite Taxi en vez de contar con el tercer sindicato de Cataluña y con el que mayor conflictividad social plantea en los centros de trabajos. Es algo que debe de llevar a la reflexión.

Así pues, el objetivo de esta ponencia es que la CGT Cataluña junto con sus federaciones comarcales se comprometan a proporcionar una mayor ayuda a los trabajadores de plataformas digitales. También un mayor interés en las luchas que mantienen los colectivos sociales contra las lacras de la economía colaborativa, como lo son las asociaciones vecinales en el cierre de las cocinas fantasmas de Glovo, entre otras, por su impacto negativo en el tejido vecinal.

¿Cómo puede el anarcosindicato proporcionar una mayor ayuda?

- Campaña de reparto de octavillas para concienciar a los trabajadores del sector en cuanto a sus derechos laborales, así como a la sociedad de los peligros que conlleva la uberización. Desde CGT Catalunya se puede crear una campaña informativa en forma de carteles/octavillas/pegatinas que se reparte a las federaciones comarcales y sindicatos.
- Asesoría jurídica gratuita para los trabajadores sin regularizar como está haciendo la CNT-SO en París con la comunidad de repartidores africanos. Desde CGT Fesibac Banca Barcelona están ofreciendo una abogada gratis para la asesoría jurídica de los riders. Es un ejemplo de compromiso con unos trabajadores precarios.
- Mayor participación en las elecciones sindicales. Cuando se convoquen comicios electorales, la CGT debe de enviar parte de su militancia a que se dé a conocer entre la plantilla. También una implicación en aquellas macrodemandas como parte interesada.

SOBRE COOPERATIVES I COOPERATIVISME

Introducció:

L'autogestió del treball ha estat sempre un dels pilars fonamentals de l'acció revolucionària de la classe treballadora. Aquesta s'ha dut a terme de diferents maneres i intensitat al llarg de la història, però hi ha hagut alguns moments en què es va convertir en una eina essencial de lluita (podem citar la importància del moviment cooperatiu en el suport a la vaga de la Canadenca, o les col·lectivitzacions a partir del 36). És important destacar que la majoria de les cooperatives d'aquest període estaven vinculades a la CNT i que formaven part braç a braç de la lluita d'aquesta.

A partir dels anys 70, l'autogestió en el moviment revolucionari s'ha practicat sobretot en àrees fora de l'àmbit laboral, les cooperatives i projectes laborals alternatius no van tenir la força que havien tingut abans del franquisme. En canvi, sí que hi va haver una certa importància d'altres formes d'autogestió (vivendaokupacions, cultura-cso's, alimentació, etc.). En l'àmbit laboral, en les darreres dècades hi ha hagut experiències cooperatives més o menys exitoses, però han estat gairebé sempre desvinculades dels sindicats i de les lluites sindicals. Fins i tot hi ha força casos d'empreses mal anomenades "cooperatives" que tenen pràctiques d'explotació iguals que qualsevol empresa capitalista.

De fet, crear una cooperativa no resol màgicament la qüestió de l'explotació capitalista. Aquesta perviu, i fins i tot pot ser que s'accentui (un exemple són les falses cooperatives de les càrnies o de riders). Per tant, quan es parla de cooperativització, des d'un punt de vista sindical hem d'estar atentes perquè aquest procés no serveixi per precaritzar encara més a la classe treballadora i per convertir en relacions mercantils el que haurien de ser relacions laborals (i subjectes als drets laborals).

També és important mencionar que davant de la situació de crisi que vivim i que s'aprofundirà encara més, moltes empreses capitalistes voldran tancar buscant taxes de rendibilitat més elevades en altres llocs. En aquests casos, els processos de cooperativització poden tenir un interès per mantenir els llocs de treball.

Per tant, és necessari que des del sindicat es faci feina en l'àmbit de l'autogestió del treball.

ACORDS:

Creació d'un grup de treball del Comitè Confederal que hauria de tenir bàsicament 2 línies d'actuació:

- Treballar i relacionar-se amb les diferents estructures del moviment cooperativista per a crear eines de millora de les condicions de treball dins de les cooperatives; i per fer pressió i denunciar conjuntament aquelles que tinguem constància que vulneren els drets de les treballadores.
- Treballar per identificar quines empreses o àmbits on la CGT té una presència important hi ha risc de tancaments i planificar opcions de relleu cooperatiu per mantenir l'activitat o de creació de noves cooperatives que puguin millorar les condicions de les treballadores del sector.

LA CGT DAVANT DEL TREBALL AUTÒNOM

NOTES PRÈVIES:

Aquesta ponència fa referència a les treballadores autònomes que tenen una situació laboral que no pot ser catalogada de "falsa autònoma". En els casos de falses autònomes l'estratègia de CGT ja està prou clara.

També destaquem que fem referència a les treballadores autònomes que no tenen persones assalariades.

INTRODUCCIÓ:

Històricament, hi ha hagut una distància important entre els sindicats i les treballadores autònomes. Aquesta distància es pot explicar per motius molt diversos: mentalitat capitalista d'"emprendre" instaurada entre les treballadores, absència de cultura de lluita sindical, desistiment per part dels sindicats respecte a aquest col·lectiu, etc.

La realitat és que avui dia la gran majoria de persones treballadores dins del Règim Especial de Treball Autònom estan en una situació molt precària.

L'any 2020, el 15,7% de les treballadores a Catalunya són persones cotitzant al Règim General de Treballadors Autònoms (RETA), en total unes 545 mil persones. La distribució per sectors és la següent: 22 mil l'agricultura, 38 mil a la indústria, 68 mil a la construcció i 416 mil al sector serveis. Per tant, estem parlant d'una quantitat prou rellevant de gent.

El 71% d'aquestes persones no tenen cap treballadora contractada i, de fet, aquest percentatge ha anat augmentant any rere any. I un altre 15% sols té una persona contractada.

A més, el 70% de les treballadores autònomes tenen uns ingressos anuals per sota del SMI. A aquest volum de treballadores se'ls ha de sumar la gran quantitat que ni tan sols tenen prou ingressos per donar-se d'alta en el règim d'autònomes.

A aquesta situació ja complicada se li afegeix que les treballadores autònomes tenen molts menys drets que les assalariades del règim general: pensions mínimes, dificultats per accedir a l'atur i a incapacitats temporals, i el que és més important: no tenen cap legislació laboral ni sindical que les protegeixi.

Per tant, ens trobem que hi ha una gran quantitat de treballadores en unes condicions de treball extremadament precàries a les quals el Capital explota impunement, sense que pràcticament hi hagi oposició o resistència.

De fet, el gran capital ja fa molt de temps que s'ha adonat del benefici que els suposa aquest règim i per això fa anys que ens estem trobant amb el fenomen de les falses autònomes i les externalitzacions (Telefónica, Glovo, etc.).

Una última consideració és que l'existència de treballadores autònomes en precari exerceix un xantatge cap a les plantilles assalariades.

Pel que fa a formes de lluita, ens trobem que entre les autònomes s'ha generalitzat certa consciència gremial (i inclús sectorial) que dificulta una àmplia aliança amb les treballadores assalariades. Aquesta dificultat empeny a les poques autònomes amb certa consciència de la necessitat d'organitzar-se, a fer-ho al si d'organitzacions professionals, amb la pretensió (o més aviat el desig) d'assolir canvis significatius mitjançant el diàleg directe amb les institucions. És, evidentment, un camí sense sortida i que acabarà per

desencisar a les seves defensores més honestes, però que pot endarrerir en uns quants anys la construcció de les úniques forces, les sindicals i de classe, amb autèntica capacitat de pressió i, per tant, de negociació.

La feina del nostre sindicat amb el col·lectiu d'autònomes ha de passar, primerament, per combatre aquest pensament màgic, aquesta falsa visió que existeix. No hi ha ni remotament res semblant a un "sector" o una "indústria" amb interessos comuns. Hem d'allunyar a les autònomes, en la mesura de les nostres possibilitats, de qualsevol aliança a plataformes o marcs organitzatius a on les patronals tinguin veu i vot.

Per altra banda, i en paral·lel, la CGT ha de fer un esforç per organitzar a les autònomes a les lluites a peu d'empresa, integrant-les a elles i a les seves reivindicacions al si de les assemblees en lluita. Solament així podrem construir una autèntica unitat organitzativa, impossibilitant les negociacions per separat que busquen el trencament de la unitat d'acció i de classe.

Hem d'assenyalar que des de sindicats com CCOO es treballa per implementar els Acords d'Interès Professional*, una mena de convenis col·lectius voluntaris pels TRADE que, més enllà de la seva poca utilitat com a espai d'intervenció (la implementació dels acords depenen de la bona voluntat de les empreses que decideixen signar-los), són un cavall de Troia per a la classe treballadora, ja que han estat concebuts per desactivar i desautoritzar vagues i protestes, i que a la llarga poden destruir la capacitat negociadora dels propis comitès d'empresa.

Evitem aquest escenari si de les futures experiències en la unitat d'acció a través de les assemblees de treballadores assolim alguns èxits, construint els fonaments d'una àmplia unitat d'acció entre treballadores assalariades i autònomes.

Per tant, és necessari que des del sindicat es faci feina en l'àmbit de l'autogestió del treball.

ACORDS

Per tot això creiem que la CGT ens hem d'implicar per arribar a aquest sector de treballadores. On no hi ha drets laborals ni LOLS, l'única via de lluita és l'acció directa, per tant, no hi ha alternativa millor que l'anarcosindicalisme (basat en el suport mutu i l'acció directa) per a afrontar les problemàtiques del sector.

En concret acordem la creació d'una coordinació a nivell de CGT Catalunya de treballadores autònomes on es puguin tractar les problemàtiques del sector i com afrontar-les.

Aquest grup ha de servir d'espai de trobada i de debat i on es puguin generar propostes a ser debatudes, i si s'escau aprovades, als sindicats i al comitè confederal.

També acordem que les seccions sindicals facin feina activa per acollir les treballadores autònomes que presten serveis a les seves empreses, per tal de tenir en compte les seves reivindicacions i per tal de fer un front unificat contra l'empresa.

PER FER FRONT A EXTERNALITZACIONS, SUBCONTRATACIONS, ETT'S, ETC., ENFORTIM LES NOSTRES SECCIONS I ACCIO SINDICALS

El capitalisme i l'estat s'estan rearmant. En molts sentits i des de fa anys, fins i tot dècades. En molts àmbits i aspectes: reorganització dels processos productius i de la circulació de béns, serveis i capitals, concentració de la propietat i de la riquesa, canvis en la legislació laboral, noves polítiques de control social i de promoció de la por i un llarg etcètera. No és el nostre objectiu detallar-los en aquesta ponència. Per a fer-ho caldria preparar molts textos de moltes pàgines i aquest no és el lloc ni tampoc pretenem suplantar a les persones que analitzen des de diverses òptiques aquests processos.

Totes i tots nosaltres, afiliades i afiliats de CGT, compromesos amb l'organització, amb les lluites sindicals i socials per a transformar la societat, experimentem aquestes situacions en el nostre dia a dia. De formes potser diverses, però que al seu torn amaguen molts punts en comú. Des d'aquesta experiència de lluita, amb encerts i amb errors, identifiquem algunes situacions que suposen reptes per a la nostra acció sindical i plantejem algunes accions per a tractar d'afrontar-les. Ho fem des del convenciment que la lluita sindical és necessària per a la classe treballadora de la mateixa forma que els eslògans buits únicament serveixen per a qui vol desarmar al sindicalisme de la seva capacitat real de lluita.

Una d'aquestes situacions és la fragmentació de la classe treballadora en el nostre dia a dia, en molts centres i processos productius. No ens estendrem a descriure aquest procés que va arrencar fa anys. Les **externalitzacions i subcontractació** d'activitats de moltes grans empreses, el **prestamisme laboral** de les ETT's, la proliferació **d'empreses de multiserveis** i les anomenades **economies de plataformes** són pràctiques cada vegada més normalitzades. Entre d'altres coses, provoquen que actualment en una gran quantitat de centres de treball, de producció i de prestació de serveis hi convisquin **treballadores i treballadors vinculats a diferents empreses, subjectes a diversos convenis col·lectius, modalitats contractuals, escales salarials**, etc. Les conseqüències d'aquestes situacions les estem veient diàriament: dificultat per a generar solidaritat entre treballadores i treballadors, llacunes i contradiccions a l'hora d'abordar el tancament d'empreses amb nombroses subcontractes, pèrdua de la capacitat de pressió en molts centres productius, per citar algunes.

Davant això és necessari construir una resposta factible i efectiva, entenent que l'efectivitat es mesura en la capacitat de pressionar a la patronal i d'empoderar l'acció col·lectiva dels i les treballadores. Més enllà de proclames, hem de dotarnos d'eines per a resituar-nos en aquest escenari que no existia dècades enrere. Això implica introduir noves formes d'organització, de manera similar a com va fer la CNT l'any 1918 amb la creació de sindicats únics. Per a això **plantejem avançar cap a la constitució de seccions sindicals de centre de treball o centre productiu** amb base a la següent argumentació:

- **Som les i els treballadors els qui ens organitzem** i ho fem a partir de la nostra realitat com, per exemple, treballar en un mateix lloc. Això no implica que qui ens pagui hagi de ser la mateixa persona o empresa ni que hàgim de tenir el mateix tipus de contracte.

- La nostra organització i la nostra acció col·lectiva ha de regir-se per la nostra capacitat per a defensar-nos i aconseguir els objectius proposats. En el marc del nostre centre de treball, aquesta acció sindical moltes vegades requereix que tinguem la capacitat per a parar-ho o condicionar el seu funcionament. Això és molt més factible aconseguir-ho si confluïm en un mateix espai organitzatiu el conjunt de les seves treballadores i treballadors.

Sent coneixedors de la nostra estructura organitzativa actual i de la necessitat que la reorganització de la nostra acció sindical sigui un procés ordenat, integrador i respectuós amb la nostra realitat sindical, **acordem que el procés de constitució de seccions sindicals de centre de treball/centre productiu sigui gradual i progressiu:**

1. En els pròxims 4 anys promourem que les **seccions sindicals de nova creació siguin de centre de treball/centre productiu i/o empresa**, independentment de l'empresa de procedència dels seus treballadors/as i dels seus convenis col·lectius de referència.
2. Els i les afiliades d'aquestes seccions sindicals **cotitzaran en els seus respectius sindicats**, sectorials allà on n'hi hagi, però s'integraran conjuntament en la mateixa secció sindical que estarà vinculada als diferents sindicats dels seus afiliats/as.
3. Els diferents **sindicats i federacions sectorials cooperaran** per a donar cobertura i suport a les seccions sindicals amb afiliació compartida, en el marc de les federacions territorials on es localitzin els centres de treball.
4. Si cal, **es "legalitzaran" seccions sindicals instrumentals** (per exemple, a cada empresa diferent) per tal de realitzar accions que requereixin tràmits legals per part de la secció. A nivell de centre de treball/productiu, la nostra base organitzativa i de lluita seran les seccions sindicals de centre de treball / centre productiu.
5. En aquells centres de treball/ productius on actualment ja hi ha constituïdes **diferents seccions sindicals de CGT, es promourà la seva cooperació** amb vista construir lluites sindicals conjuntes i que, en les mesures de les seves possibilitats i realitats, valorin la possibilitat d'integrar-se.

Les mesures acordades suposen un repte per a la nostra organització. Actualment ens trobem en la disjuntiva de com construïm la CGT com una eina de lluita sindical i social eficaç que suposi una alternativa al colapso del sindicalisme de la concertació i la delegació. Això implica innovar en les nostres formes organitzatives, teixir les bases per una organització forta i combativa. Es tracta de retornar la força als centres de treball, una força que ens capaciti per trencar, centre de treball a centre de treball, la pau social que imposa el sindicalisme de la concertació.

FEM SERVIM I FOMENTEM L'ÚS DE TOTES LES EINES QUE TENIM A L'ABAST PER FRENAR LA PRECARITZACIÓ DE LA CLASSE TREBALLADORA

En molts sectors, en els quals moltes de nosaltres treballem, hem vist i veiem com és cada cop més habitual per part de les grans empreses trossejar-se a si mateixes a base d'escissions i successions, regulades segons el art 44 ET, que no tenen cap altre resultat final que no sigui augmentar el seus beneficis a costa de precaritzar les condicions laborals de les persones treballadores que es veuen afectades directament i indirecta per aquestes successions.

A aquest resultat s'hi arriba ja sigui en el cas de crear noves empreses de propietat de les empreses segregadores, les quals no hi aplicaran els acords i les condicions laborals que pactin després de la escissió; o ja sigui en cas de que la segregació tingui com a objectiu la venda futura o immediata a una altra empresa, interessada en els contractes que manté l'empresa segregada però no en la seva estructura, de manera que la nova propietat ja s'encarregarà d'aplicar les típiques mesures de restauració organitzativa, que totes tristament coneixem

(EROs, art. 41; diferent conveni d'aplicació,..). Cal afegir que tant en cas de successió a empresa del mateix grup empresarial, com en cas de venda a tercers, les condicions laborals de les noves incorporacions no contemplen les millores respecte al conveni d'aplicació que pugui mantenir la plantilla subrogada a causa de les garanties contemplades a l'art. 44 del ET.

Sense allargar innecessàriament el llistat de greuges que aquestes situacions comporten per la classe treballadora i a la vegada fer possible en temps raonables la lectura del conjunt de ponències que constituiran el Llibre de Ponències, es passa a elaborar una proposta que sorgeix des de la necessitat de fer front a la precarietat d'una manera efectiva i contundent: d'igual manera que en aquestes circumstàncies emprarem totes les eines d'acció sindical a disposició (organització de la plantilla, mobilitzacions, conflicte col·lectiu, negociacions,..) s'han d'emprar totes les eines jurídiques que estiguin a l'abast per prevenir, frenar, o revertir aquests atacs patronals.

ACORD

Que davant a una subrogació d'empreses, successió d'empreses o externalització que afecti a la afiliació, els ens de la CGT implicats han de fer possible, si la afiliació així ho requereix, que es dugui a terme un estudi jurídic exhaustiu, si fos necessari fins i tot utilitzant professionals externs que no tinguin contracte de col·laboració habitual, amb l'objectiu de fiscalitzar i revertir, si fos possible, la situació mitjançant totes les eines jurídiques que hi hagin a l'abast.

Tenir a l'abast totes les eines Jurídiques és molt important a l'hora de mobilitzar i organitzar plantilles que d'altra manera serien molt difícil d'aglutinar.

UNITAT DE LLUITES ALS SECTORS EXTERNALITZATS

Presentem aquesta ponència al punt d'acció sindical en empreses subrogades, externalitzades, subcontractades en el sector públic i/o privat de l'ordre del dia del Congrés de la CGT de Catalunya.

En les últimes dècades, l'externalització de serveis no ha parat de créixer en tots els sectors. Amb la regularització de l'entrada de les Empreses de Treball Temporal (ETT) en 1994, es va legalitzar una situació de precarització d'amplis sectors de la societat, en particular, de les dones, la joventut i les persones migrants. El que va començar sent una subcontractació de sectors molt concrets, s'ha convertit avui dia en l'externalització d'activitats estratègiques, arribant a suposar en molts casos fins al 90% de l'activitat d'una empresa.

La lògica de les externalitzacions és doble: la cerca de major augment dels beneficis empresarials a costa de retallar drets i empitjorar la vida i la salut dels treballadors i les treballadores; i dividir entre els qui estan contractats per l'empresa matriu i els qui ho estan per empreses de treball temporal o subcontractes; entre qui treballa de manera fixa i qui ho fa de manera temporal, reproduint així una lògica de divisió entre les treballadores i els treballadors, perquè no vegin com a pròpia la lluita que es pugui dur a terme en altres sectors que treballin per a una mateixa empresa. És a dir, alhora que precaritzen més les condicions de vida i de treball, fomenten la divisió entre la classe treballadora perquè no es coordini i s'autoorganitzi i no baralli en comú per les reivindicacions de tots els sectors d'una mateixa empresa o branca.

Tenim molts exemples de com les externalitzacions actuen en diferents sectors i com també en aquests s'emporten anys donant processos d'organització i lluita, com entre els treballadors i les treballadores dels serveis socials o del lleure educatiu i soci cultural. Però la realitat és també que justament per les condicions laborals que es deriven de les externalització, és més complex organitzar a aquests sectors que als quals treballen directament per a l'empresa. La CGT com a sindicat de classe, de lluita i combatiu, ha de fer tot el possible per integrar als sectors externalitzats en la seva organització i lluita, per fomentar la coordinació d'aquests sectors amb els de les empreses o sectors matriu, integrar les seves reivindicacions i plantejar un pla de lluita conjunt.

Per això, **acordem:**

1. Impulsar un moviment de coordinació dels sectors externalitzats, sigui per la internalització o municipalització d'aquests.
2. Que quan hi hagi un conflicte en una administració o empresa, s'inclougui tota la plantilla que efectivament treballa, independentment de si és plantilla interna o externalitzada.

NECESIDAD DE UNA COORDINADORA AUTONÓMICA EN CATALUNYA DEL SERVICIO DE AMBULANCIAS DENTRO DE LA CGT

1. Definición y origen del servicio de ambulancias.

Las trabajadoras de servicio de ambulancias de CGT somos afiliadas inscritos en el convenio colectivo de transporte de enfermos y accidentados en ambulancia (transporte sanitario) de Cataluña. Un sector que mayoritariamente trabaja en transporte sanitario urgente (SEM) y no urgente de CatSalut, formada por empresas piratas subcontratadas, lo que provoca la desunión obrera al estar dividida entre varios lotes con licitaciones públicas arraigadas por el territorio catalán. Lo que provoca el caciquismo sindical precedido por organizaciones como CCOO, UGT y USO, para fomentar la pasividad de la lucha obrera y la organización unitaria del territorio.

Nuestra andadura comenzó hace años con la formación de distintas secciones sindicales de baja afiliación por el territorio catalán. A raíz de la apertura de la negociación de convenio en el 2018, varias trabajadoras indignados por la pasividad en las negociaciones por los sindicatos amarillos decidimos de manera espontánea aglutinarnos en una plataforma asindical llamada Tecnicos en Lluita. A raíz de allí, empezamos a tener contacto con representantes de secciones sindicales de CGT y después de conocer la manera de proceder de CGT, decidimos afiliarnos para hacer frente a las injusticias que se estaban acometiendo en el sector. Iniciando unas de las mayores acciones sindicales nunca vistas en el sector. Ocupación del hotel donde se llevaban las negociaciones, concentraciones en la puerta de CatSalut, manifestaciones por el centro de Barcelona, bloquear el WTC, etc.

Con la visibilidad de CGT en tales acciones y la expansión de varias secciones sindicales en todo el territorio de Cataluña, en la actualidad, con representación en todos los lotes del territorio y con mayoría suficiente de delegados para la entrada en la negociación de convenio, siendo el tercer sindicato en representatividad con una ligera diferencia con los segundos (UGT), una de nuestras premisas es dejar el amarillismo sindical fuera del sector, en la cual somos conocedores del daño que ocasionan entre otras cosas y fomentar la lucha obrera con la recuperación de nuestros derechos como trabajadoras tras años de abusos por parte de la patronal y la recuperación de un servicio público esencial destripado por las cuentas de resultados de las empresas privadas.

2. Necesidades del sector dentro de CGT.

Tras exponer en qué consiste nuestro sector y su situación, venimos hoy a plantear aquí, ante nuestras compañeras, la necesidad de constituir una Coordinadora del servicio de ambulancias en Cataluña. Ya, en el pasado, la Confederación General del Trabajo ha tenido innovadoras y exitosas experiencias de constitución de coordinadoras estatales o autonómicas, como la del Auto, cuyos procesos han guiado y pueden guiarnos como estrategia para coordinar las luchas de las compañeras del servicio de ambulancias que, actualmente, nos encontramos, a nivel estatal afiliadas en torno a disparidad de sindicatos de ramo dentro de la Confederación, debiendo tomar una decisión sobre la Federación en la que deberíamos integrarnos. En este momento no disponemos de una herramienta a nivel orgánico capaz de unirnos y coordinarnos para analizar nuestra realidad, pensar en común y responder en la acción directa sobre el servicio de ambulancias desde el apoyo mutuo entre territorios. Necesitamos una herramienta para poner en el foco nuestras luchas. Las empresas que desarrollan su actividad en nuestro sector han sabido organizarse como un lobby en una organización patronal. Nosotras tenemos la necesidad de articular orgánicamente nuestra organización colectiva para responder desde el apoyo mutuo a sus políticas de precarización, para organizarnos desde los aprendizajes y las prácticas que caracterizan nuestra actividad de la intervención sindical, la economía y la pedagogía de los cuidados que pone la Vida en el centro.

La acción sindical corresponde a las Federaciones sectoriales, por tanto, no se puede pretender organizarse fuera de ellas. Y debe ser responsabilidad de las Federaciones la financiación de la acción sindical sectorial que supere el ámbito de un Sindicato o una Territorial, siempre que exista un plan de trabajo motivado y este sea acordado en los órganos de decisión de la propia Federación.

En este caso, al ser un subsector que está formado por secciones sindicales de varias Federaciones, la financiación corresponderá a todas ellas en función del número de personas afiliadas. Para ello se elaborará un mapa sindical, para intentar determinar el número de personas afiliadas que existen en cada Federación.

La participación en esta coordinadora será por secciones sindicales y/o sindicatos, se podrá participar a título individual siempre y cuando lo avale su sindicato correspondiente, y no se permitirá la participación de nadie que no acredite afiliación a CGT. Para garantizar un funcionamiento orgánico, podrán participar en las reuniones y comicios de esta coordinadora, las Federaciones afectadas y el SP Confederal -con voz pero sin voto-.

3. Fines que se promoverán una Coordinadora del Servicio de Ambulancias CGT en Cataluña:

1º La representación, defensa y promoción de los derechos e intereses económicos, sociales, profesionales, sindicales, culturales y éticos de las secciones sindicales de la CGT en el servicio de ambulancias.

2º Promover la acción unitaria y coordinada de CGT en el servicio de ambulancias en Cataluña para el mejor cumplimiento de los fines expuestos en el apartado anterior y desarrollar una coordinación internacional en promoción de estos mismos fines.

3º Fomentar y canalizar la solidaridad de la Coordinadora de servicio de ambulancias de Cataluña, creando y sosteniendo servicios comunes de carácter asistencial y de apoyo mutuo de todos los campos posibles.

4º Programar y apoyar acciones tendientes a conseguir mejoras sociales y económicas para sus afiliadas.

5º Desarrollar una permanente labor informativa y formativa de sus afiliadas en los campos laboral, económico, social, ético, cultural, etc. que permita un análisis global de la realidad y sus causas, junto con una acción desde principios anarcos feministas, autogestionarios, libertarios y solidarios.

6º Fomentar la idea de unidad de las trabajadoras como incremento de la lucha para alcanzar la plena emancipación como grupo humano dentro de la sociedad actual.

7º Desarrollar y apoyar iniciativas tendientes a erradicar toda forma de explotación, precariedad laboral y mercantilización del trabajo.

8º Apoyar cuantas iniciativas tiendan a crear o desarrollar servicios de carácter cooperativo o autogestionario que tenga como finalidad la transformación de las relaciones humanas en el plano económico y social.

9º Coordinar los esfuerzos de las distintas Secciones Sindicales adheridas a la Coordinadora autonómica del transporte sanitario de CGT tendientes a eliminar la precariedad laboral, el despido libre y la desprotección y desigualdad en el trabajo propias del Tercer Sector.

Acuerdo final:

Nosotras, las compañeras del servicio de ambulancias organizadas en CGT, pero dispersas en diversos Sindicatos de ramo, queremos organizarnos a nivel autonómico en torno a esta propuesta, en esta Coordinadora autonómica del servicio de ambulancias de la acción social y sindical, por lo que os solicitamos vuestro apoyo a esta ponencia y a la subsiguiente constitución de esta coordinadora.

FONS PER TREBALLADORES I TREBALLADORS MIGRANTS

JUSTIFICACIÓ

Les persones migrants segueixen a dia d'avui vivint en una espiral de violència i racisme institucional contra el qual ens posicionem com a Organització, però hem de seguir lluitant. La Llei d'Estrangeria, les reformes laborals, són papers tacats de precarietat i pobresa que només posen traves a la classe treballadora. En el cas de les persones sense papers, observem com es veuen engolides per un espai de no-dret (l'economia submergida) vivint situacions laborals que en la majoria d'ocasions no poden denunciar per por a ser detingudes i expulsades. Sectors com Riders, les cures o treballs agrícoles entre altres són exemples del que diem.

Entenem que les treballadores migrants han de poder ser protagonistes en la defensa dels seus drets laborals des del sindicalisme combatiu i no només a través de grups de suport. La lluita per la regularització de les persones migrants té una vessant laboral que CGT ha de fer possible en el seu dia a dia sindical.

Pel compromís de l'Organització amb la lluita antiracista i per concretar aquesta lluita en l'àmbit dels drets laborals, es van impulsar les Permanències de suport i acompanyament a treballadores migrants, sota l'empar de la secretaria d'Acció Social de Catalunya i organitzades per companyes i companys especialitzades en la qüestió. Aquest grup, però, es troba amb una problemàtica: no pot materialitzar les afiliacions de les persones que acompanya perquè aquestes no tenen pràcticament cap recurs econòmic, estan completament desprotegides per la manca de permisos de treball i/o residència, etc. Per això, considerem que el Sindicat ha de significar-se amb aquesta qüestió i proporcionar un suport clar. En aquest cas, proposem oferir-les-hi l'opció d'afiliar-se mitjançant la subvenció total o parcial de la quota de treballadora precària.

Segons dades del 2020, la meitat de les persones migrants que resideixen a Catalunya i tenen feina, viuen sota el llindar de la pobresa. D'aquestes persones amb feina, només un 53% treballen a jornada completa. Per això aquesta proposta va dirigida a totes les persones treballadores migrants, tinguin o no tinguin en vigor en el moment de l'arribada al sindicat els permisos de residència i/o treball. Doncs entenem que la situació de vulnerabilitat esdevé de totes maneres, ja que, a més, per exemple, un permís de treball pot durar pocs mesos.

També entenem que hi ha treballadores no migrants que poden trobar-se en l'economia submergida i amb situacions econòmiques equiparables, creiem que aquestes també haurien de poder acollir-se a aquesta proposta si cada sindicat ho considera. De tota manera, trobem important que aquesta ponència posi de relleu l'afiliació de les treballadores migrants, ja que, tot i ser una bona part de la classe treballadora, és un col·lectiu pràcticament no visible a la CGT.

ACORD

Crear un fons a partir d'aportacions anuals voluntàries dels sindicats i de les federacions. El fons servirà per pagar la quota precària de treballadores migrants amb ingressos inferiors a la meitat del SMI i que estiguin interessades en mantenir-se actives dins del sindicat.

Aquest suport econòmic es podrà sol·licitar en el moment de l'afiliació.

CREACIÓ DEL GABINET JURÍDIC CONFEDERAL DE CGT CATALUNYA

Introducció:

A la CGT de Catalunya, a l'hora de desenvolupar la nostra acció sindical i social des dels diferents sindicats i federacions que la componen, ha jugat sempre un paper molt important la intervenció i assessorament jurídic, necessaris per emprendre l'estratègia sindical i social en la nostra actuació diària als centres de treball.

L'autonomia dels diferents sindicats i federacions que componen la CGT de Catalunya està basada en realitats molt diferents. Hi ha federacions amb més capacitat d'autofinançament que els permet acompanyar l'acció sindical amb una efectiva acció jurídica, i altres federacions i sindicats que no poden assumir la gestió autònoma de les accions jurídiques que s'hagin d'emprendre en diferents situacions de conflictes col·lectius ja que no tenen prous recursos econòmics per dur-les a terme.

Aquestes situacions, lamentablement ocorren massa sovint, limitant l'acció sindical que es pugui emprendre quan sorgeix un conflicte col·lectiu que requereix emprendre accions jurídiques que acompanyin l'acció directa, sindical i/o social.

La manca de finançament, conjuntament amb els elevats honoraris dels diferents serveis jurídics que es poguessin contractar, fan inviables la interposició de molts conflictes de caràcter col·lectiu. La conseqüència és que, de vegades, hem de renunciar a l'acció sindical en molts àmbits que puguin ser estratègics sindicalment per a la lluita de la classe obrera per part de CGT.

A més, a causa de les innombrables quantitats de consultes referides a diferents temes relacionats amb jurídica, es fa necessari poder donar resposta en la mesura del possible a totes aquelles qüestions que, mitjançant un Gabinet Jurídic propi poguessin tenir una resolució més ràpida i efectiva.

El Gabinet Jurídic, a més d'atendre les consultes, les visites, els judicis, etc, seria part fonamental en l'elaboració de documents d'assessorament o explicatius en matèria jurídica laboral.

ACORDEM:

La creació d'un Gabinet de Jurídica dependent de la Secretaria de Jurídica del Secretariat Permanent Confederal de CGT Catalunya. Les tasques desenvolupades pel Gabinet Jurídic estaran coordinades per la persona responsable de jurídica.

La petició d'acompanyament i assessorament per part de qualsevol sindicat o federació per a la interposició d'un conflicte col·lectiu serà analitzada pel Gabinet Jurídic i posteriorment aquesta anàlisi es traslladarà a la Secretaria de Jurídica.

Cal que el gabinet i les seves funcions siguin compatibles i coordinades, coordinant-se amb els sindicats i el Comitè Confederal Estatal.

Un cop fet l'estudi corresponent, s'emetrà l'informe preceptiu per part de la Secretaria de Jurídica i donarà resposta a la petició d'interposició de la demanda col·lectiva.

Els criteris d'assumpció per part del Secretariat Permanent de Catalunya de les possibles peticions per part dels sindicats i les federacions seran:

Estratègia Sindical:

Implantació, creixement o consolidació en sectors que CGT consideri estratègics per a la lluita obrera, per exemple en sectors més precaritzats, infrarepresentats, col·lectius vulnerables, en general, per enfortir l'acció sindical i social al territori.

Econòmic:

Sindicats i federacions amb insuficients recursos per assumir la posada en marxa de conflictes col·lectius.

Els ens que es puguin beneficiar fonamentalment de la feina del Gabinet Jurídic compartiran el finançament amb l'SP de Catalunya. Per calcular el finançament per part dels sindicats i federacions que facin ús del servei jurídic, es tindran en compte els ingressos generats per les quotes d'afiliació. L'SP de Catalunya abonarà una quantitat fixa en funció de les possibilitats pressupostàries anuals. El pressupost econòmic per sostenir aquest servei s'actualitzarà cada any en funció dels acords que es generin per adequar les despeses generades dels serveis prestats pel Gabinet Jurídic.

La fórmula utilitzada per a la composició del Gabinet Jurídic i els recursos necessaris per a la seva posada en marxa i funcionament, seran valorats i decidits per part de l'SP Confederal de Catalunya, incloent-hi el finançament del Gabinet dins dels pressupostos anuals de CGT Catalunya de l'any en curs. Tenint en compte el balanç econòmic de l'exercici 2021 de CGT Catalunya, i podent constatar la poca despesa feta en els àmbits jurídics i de formació, entenem que és necessari fer un esforç econòmic i de recursos en aquest sentit.

CONVOCAR VAGA GENERAL FEMINISTA TOTS ELS 8M

El XIV Congrés Confederal CGT (Valladolid, del 5 al 8 d'abril de 2001), va dotar d'entitat dins de la CGT les reivindicacions de les dones amb la creació de la Secretaria de la Mujer. Demostrant així el seu compromís respecte a les reivindicacions feministes històriques i posicionant-se respecte a les necessitats organitzatives sindicals del moment de canvi de segle. Per tant, com a sindicat promovem un feminisme de classe que canviï les nostres consciències fins abolir el capitalisme, el patriarcat i les violències masclistes així com qualsevol altre tipus de violències, per donar pas a un món més just i en equitat on la vida i el seu desenvolupament no corrin perill, és a dir, posant al centre la vida de les persones.

Des de fa temps el moviment feminista i les organitzacions que ens definim com a feministes hem iniciat un procés per no callar més, no callar davant del sistema patriarcal, que ens està assassinant, explotant, culpabilitzant...

Col·lectivament ens hem reflectit les unes a les altres i hem començat a verbalitzar allò que totes, en un moment o altre, d'una manera o altra, hem viscut. Ens hem aixecat ben forts i JUNTES PER eradicar i soscar el Sistema patriarcal i el capitalisme. I diem PROU.

Per això, CGT en coherència amb els seus principis, i com emanava dels Acord del VII Congrés Extraordinari celebrat a Mèrida, va donar cobertura legal a la VAGA GENERAL FEMINISTA convocada pel moviment feminista per a:

- Acabar amb la desigualtat a l'àmbit laboral, econòmic i social de les dones respecte dels homes.
- Posar fi a la desigualtat constatada de la divisió sexual del treball en aquest sistema capitalista i patriarcal.
- L'adopció de mesures concretes i immediates que acabin amb la bretxa salarial i la desigualtat a les pensions.
- Eliminar els estereotips de gènere i la persistència dels valors masculins a les estructures de les organitzacions.
- L'eradicació del persistent assetjament sexual laboral, la precarietat laboral, la temporalitat i l'alta taxa de contractes amb jornades parcials que patim les dones.
- L'establiment de polítiques laborals socials i econòmiques que facin efectives la conciliació real de la vida familiar laboral i personal, així com la corresponsabilitat a les cures.

Perquè ens sobren els motius. Perquè continuem tenint els mateixos motius, fem vaga per viure, vaga per cuidar-nos. Per això demanem que CGT, com a sindicat de classe, de lluita, combatiu i feminista convoqui Vaga General Feminista tots els 8M.

Perquè cal continuar lluitant pels nostres drets i per la derogació del sistema patriarcal, i aollint-nos als acords del XIX Congrés de CGT a Zaragoza, en el punt 4: Relatiu a les vagues. Les vagues com a eina de lluita.

Entenem que una vaga general – sigui la que sigui- no pot ni s'ha de banalitzar i cal que les i els militants del nostre sindicat hi creguem, hi participem i sapiguem el que suposa. Hi ha d'haver un compromís real del sindicat per garantir que la vaga serà un èxit de convocatòria . La vaga no es pot prendre com un acte únicament festiu. És una jornada de lluita social i sindical, per tant, no s'ha de prendre la convocatòria de

vaga a la lleugera. Hem d'anar més enllà i ser capaços d'omplir de contingut la convocatòria, actuant i treballant com a sindicat què hauríem de fer i treballar des dels nostres llocs de treball, per a fer-la efectiva.

ACORDEM:

Que CGT, com a sindicat de classe, de lluita, combatiu i feminista, convoqui Vaga General Feminista tots els 8M.

Excepcionalment, i si la situació en algun moment ho requereix, i després de debats en el sí dels sindicats, es valorarà en una plenària, amb almenys 3 mesos d'antelació, la possibilitat de no convocar-la aquell any.

PER CANVIAR EL NOM DE LA SECRETARIA DE GÈNERE PER SECRETARIA D'ACCIÓ FEMINISTA I LGTBIQ+

Presentem aquesta ponència al PUNT D'ACCIÓ SINDICAL de l'ordre del dia del Congrés de Catalunya de la CGT, amb el convenciment que es fa necessari un canvi de nom de la Secretaria de Gènere, per entendre que la denominació Secretaria d'acció feminista i LGTBIQ+ engloba la postura política i les accions socials i sindicals que corresponen a la secretària.

La CGT ha de nomenar-se com a feminista perquè és el terme polític i social utilitzat com a lluita davant les desigualtats que pateixen les dones i altres identitats dissidents. Ens denominem feministes dins de la CGT perquè som un sindicat que vol transformar la societat, el terme "dona" o "gènere" són neutres en l'àmbit polític, així que com a organització combativa hem d'usar els termes adequats a les nostres accions.

Aquesta Secretaria farà seves les reivindicacions i propostes que tinguin en compte totes les diversitats de les dones des de la interseccionalitat de gènere. Les desigualtats i discriminacions que pateixen les dones en el mercat laboral, s'agreguen davant d'aquestes diversitats, no sols per ser "dona", sinó que es pateix doble i triple desigualtat per ser dona trans, lesbiana, amb discapacitat, monomarental..

Parlem i lluitem per unes pedagogies feministes i les entenem com a transgressores, radicals, emancipadores, lliures, democràtiques, participatives, crítiques, dissidents, subversives, transformadores, de justícia social, de la indignació, mestisses. I sempre des d'una perspectiva feminista interseccional, de classe i anticolonial.

També és imprescindible que al costat d'acció feminista s'inclouï la lluita LGTBIQ+, perquè és històrica la lluita dels dos col·lectius plegats, perquè és un col·lectiu que no té la suficient força per a tenir una secretària a part, i perquè encara avui el context social segueix vulnerant els drets d'aquest. A més, és important que es visualitzi aquesta lluita i situar-nos en un feminisme que tingui en compte totes les opressions que es pateixen pel que fa al gènere.

ACORD:

Per tot això, acordem que a partir d'ara la Secretaria de Gènere passa a denominar-se Secretaria d'Acció Feminista i LGTBIQ+.

SINDICALISME I JOVENTUT: EL PROBLEMA NO ÉS LA CONSCIÈNCIA, ÉS LA CONFIANÇA

Només un 12,5% de les persones assalariades a l'Estat Espanyol estan afiliades a un sindicat. Al 2009, el percentatge de població treballadora sindicada era del 18,3%, fet que implica que en l'última dècada la xifra ha baixat progressivament fins a col·locar-se a la cua a l'índex europeu d'afiliació sindical, malgrat l'augment de precarietat i inseguretat laboral que caracteritza el mercat de treball al país. Els sindicats suspelen en la confiança que generen entre la població amb una puntuació de 3,7 de deu. La desafecció cap a aquestes organitzacions és un fenomen generalitzat, però a més, resulta especialment acusada entre les persones més joves.

Context canviant

Que la gent jove no s'organitzi en sindicats no vol dir que no s'organitzi. La crisi del 2008, que va comportar "un fort discurs contra el sindicalisme de classe" és difícil de revertir. Especialment entre els joves: si bé l'ofensiva anti-sindical va ser difosa entre la població general, una part d'aquesta, havia viscut un context previ que li permetia saber què és un sindicat o què vol dir una vaga general com la del 1988. El fet que hi hagi moviments ecologistes, estudiantils, feministes o pel dret a l'habitatge protagonitzats per gent jove i molt consolidats demostra que la joventut sí que està organitzada, però que "no percep el sindicalisme com una forma d'ajuntar-se per millorar les seves vides, sinó que ho veuen com una cosa aliena".

Que la gent jove participi menys als sindicats té a veure amb l'atomització de la feina i la gestió neoliberal de les empreses; és una cosa que es gesta des dels anys 70, però que cada cop es va perfeccionant més, sobretot a través de la uberització, de les tecnologies usades com a pretext i de tot aquest context del discurs de l'emprenedoria i l'auge la individualitat, tot això xoca frontalment amb el sentit de col·lectivitat i guarda relació amb la manca de gent jove als sindicats. També té a veure amb la pujada de la figura del fals autònom, que busca diluir el dret laboral que intenta contenir una les diferències entre la representació de la empresa i una treballadora, si tu "ets el teu propi representant, quin sentit tenen els sindicats? Els sindicats tradicionals oficialistes són percebuts com una estructura més de poder, les noves generacions senten desconfiança davant de les entitats ja establertes.

A més, l'incorporació cada vegada més tardana dels joves al mercat de treball i el fet que, quan es produeix, generalment sigui d'una manera tan precària i segmentada, la qüestió de la temporalitat, si estàs en una feina i als tres mesos te'n vas a un altre i als tres mesos a un altre, llevat que vinguis amb una forta consciència social, és complicat que et vinculis al sindicat.

El repte de la implicació

I és que si es parla de sindicalisme i joventut, el quant no és l'únic que importa, és la manera com la joventut participa al sindicat, depenent en bona mesura del mercat laboral, del que treballa o no treballa, del que cercarà el sindicat en una demanda concreta.

Moltes persones s'acosten en un primer moment a un sindicat per un problema concret, però són les dinàmiques de CGT les que han de permetre un compromís més gran.

El jovent està buscant un model sindical alternatiu, més participatiu, més transversal i no tan anclat en el passat". El fet de que CGT funcioni de forma assembleària i allunyada del que és estrictament laboral permet, que les persones joves s'acostin al sindicat no només per defensar els seus drets laborals, assessorar-se o protegir-se; sinó també per coordinar-se, participar en el projecte del sindicat amb altres companys i companyes.

Altres formes de defensa col·lectiva

El sindicalisme tradicional ha fallat a l'hora de respondre a determinats col·lectius, no han sabut o volgut interessar-se pels sectors més precaritzats, que és on habitualment treballen les persones més joves, per tant, aquests no perceben que hi hagi una utilitat afiliant-se ni reivindicant-ne els drets a través del sindicat tradicional. El fet que es creïn organitzacions sindicals o col·lectius específics que s'autoorganitzen per defensar les seves problemàtiques ens pot fer veure que la manca de consciència de classe no és la causa essencial, sinó que aquests col·lectius no han trobat una utilitat en aquest tipus de sindicats per a les reivindicacions.

La necessitat de nous sindicalismes

Falten persones joves als sindicats, però també falta tenir una altra visió més actualitzada del sindicalisme, treballar molt més respecte a les noves realitats del món del treball i tenir un acostament real amb les noves generacions, sent imprescindible no esperar que les joves s'acostin al sindicat, sinó intentar que sigui el sindicat qui es mogui, i sobretot, fer-ho sense paternalismes.

El fet que el sindicat tingui la seva pròpia secció juvenil pot resultar un territori menys hostil per a les noves incorporacions, de la mateixa manera que saber visibilitzar i aterrar les realitats que afecten especialment les joves.

La importància de posar les xarxes socials al servei de la classe treballadora i estar presents mitjançant formats i codis que interessin a la joventut i la necessitat de generar sinergies amb els col·lectius que van sorgint.

Per què són importants els sindicats i que la gent jove hi participi?

Les persones joves deixaran de ser-ho, de manera que resulten clau per al futur del sindicalisme i, més enllà d'això, representa una part de la força de treball imprescindible per millorar les relacions laborals i construir una societat més justa. Si es segueix perdent la lluita col·lectiva organitzada i amb capacitat de mobilització, ho posarem més fàcil a les empreses per continuar explotant, canviant les relacions laborals, precaritzant-nos i fer sentir que lluitar contra aquesta precarietat és impossible. En funció de com responguem a aquestes qüestions, el futur serà d'una manera o altra; el gran repte que té CGT i el conjunt de la classe treballadora és fer front a aquests moviments neoliberals que ens volen portar-nos al passat.

ACORDS

Fer campanyes divulgatives concretes per part de CGT dirigides al jovent, tornar a fer la guia d'auto-defensa laboral pel jovent. Formar un equip de treball per coordinar l'acció sindical pel col·lectiu de joves.

Emprendre accions directes contra les empreses més significades amb la precarietat laboral i l'ús de joves generalitzat com a treballadores.

Realització de xerrades a instituts i universitats sobre les realitats al món laboral, el sindicalisme de classe i la necessitat de la militància activa.

Organitzar reunions amb sindicats organitzats davant la precarització laboral de les seves empreses.

Fomentar la participació de la afiliació jove en l'organització del sindicat.

CREACIÓ D'UNA SECRETARIA DE JOVENTUT

JUSTIFICACIÓ

La CGT a Catalunya està en ple moment de canvi i creixement. L'afiliació s'ha multiplicat per quatre des de l'anterior període i ha esdevingut tercera força sindical. Però, les persones menors de trenta anys representen tan sols un 11,77% de l'afiliació. És necessari que la Confederació s'asseguri un relleu generacional de manera harmònica i fluida, i continui treballant per donar resposta a les noves formes d'explotació que viu el jovent. És per això, i recollint l'acord del 18è Congrés de la CGT, febrer de 2018 a València "CGT y JUVENTUD, ESTRATEGIAS, RELEVOS Y NECESIDADES", que **es vol impulsar la creació d'una nova secretaria per al SP**, i que es pugui fer extensible a tots els sindicats i federacions.

Els objectius i funcions de la secretaria serien els següents:

- **Acollida i formació per i des de la joventut.** Ens sembla imprescindible detectar quina és la seva situació general i quines són les seves necessitats específiques. Cal recollir i analitzar informació al respecte, així com organitzar trobades periòdiques on les joves de la CGT puguin expressar-se. Les prioritats que es detectin, hauran de servir de base per oferir formacions útils al respecte.
- **Potenciar la participació juvenil en les accions i campanyes en els conflictes sindicals.** El relleu generacional és bàsic per assegurar la continuïtat de la nostra organització i el manteniment de les lluites; hem d'encoratjar el jovent a participar activament dels espais on es prenen les decisions. L'aprenentatge en les tasques d'una secretaria i el funcionament de l'organització, serveix per assegurar aquest relleu. La gent jove ha de guanyar presència dins l'organització, i també de cara a l'exterior.
- **Crear material i contingut de difusió amb una estètica renovada.** A fi de guanyar visibilitat és necessari dur a terme propostes comunicatives que tinguin en compte el llenguatge i els formats que el jovent utilitza quotidianament.
- **Presència en les noves formes de treball.** La CGT ha de ser capaç d'adaptar les lluites als nous conceptes de centre de treball per fer front a un món fortament condicionat pels constants canvis tecnològics i de les relacions laborals.
- **Més presència fora de l'àmbit estrictament laboral.** Actualment, els espais amb més presència de militants joves són fora de l'àmbit laboral. La CGT hauria de guanyar presència i col·laborar-hi en aquests espais en la mesura del possible.

Sent conscients de les problemàtiques i circumstàncies pròpies del nostre temps, reconeixem la necessitat urgent de crear aquesta nova secretaria. Una secretaria amb concordança amb la resta de secretaries de la nostra organització, que estigui destinada a treballar des de la naturalesa interseccional i transversal del que és obrer. La classe treballadora més jove, vulnerable i precaritzada ha de disposar d'eines emancipadores i empoderadores per fer front, des de la militància, a la precarietat que vivim als nostres llocs de treball i a la vida dels nostres barris, ciutats i pobles. La CGT ha d'apropar-se a un jovent cada cop més descontent amb els temps que corren, construint el camí que ens condueixi a un món que mereixi la pena ser viscut.

Per tot això, **ACORDEM:**

La creació d'una nova secretaria en el Secretariat Permanent perquè pugui desenvolupar les propostes abans esmentades.

UNA CAIXA DE RESISTÈNCIA CONFEDERAL PER ENFORTIR CONFLICTES

Cal no confondre eines amb objectius. En relació al debat de les caixes de resistències la primera pregunta que ens hauríem de fer és per què necessitaríem una i en base a quina estratègia i objectius adaptaríem el seu funcionament. D'aquesta forma passàriem de tenir un simple calaix amb diners a tenir-la insertada dins l'objectiu que perseguim.

Aquesta ponència clarament donarà arguments i línies en aquest sentit. Primer fem un cop d'ull a 'quins límits tenim' per així reflexionar després 'quins objectius podríem tenir amb aquests límits'.

Pragmatisme i capacitat realista d'una Caixa de Resistència de la CGT de Catalunya

La primera qüestió per situar el debat és fer un exercici de realisme: És impossible mantenir una caixa de resistència potent (és a dir que mitigui de forma rellevant els diferents conflictes que fan els sindicats i seccions sindicals de la CGT a Catalunya). No estem en condicions d'abonar parts del salari a tot afiliat/ada que realitzi vaga.

Des del 2015 liderem les convocatòries de vagues a Catalunya i des del 2018 en termes absoluts els vaguistes, de forma aclaparadora el passat any 2021 (el 87,5% de les persones que van fer vaga a Catalunya van seguir una convocatòria de la CGT). És obvi que això suposa que bona part de la nostra afiliació realitza vaga cada any.

Un model de caixa de resistència com a dret de l'afiliat/ada, amb el nostre model de conflictivitat, no es pot realitzar sense un increment significatiu de quotes. Només com a context del que implica, l'any passat 2021 es van fer 158712 jornades de vaga a Catalunya. Estimant que almenys el 5% eren afiliades a CGT això són 7935 jornades de vaga com a dret de l'afiliat. Si s'abonés un SMI (68€ per jornada de 8 hores) la quantitat requerida seria de 539000€ anuals.

A més, tot i que la solidaritat confederal és una de les nostres forces més importants, cal que cada ens adapti les seves necessitats valorant aquest tipus de mecanismes al seu àmbit (ja existeixen caixes de resistència a nivell sectorial i territorial dins ens de la CGT). La caixa pot complementar solidàriament, però no substituir.

Quin objectiu hauria de tenir la caixa de resistència

El punt anterior ja ens indica els dos possibles camins: O bé cal un increment rellevant de la quota (mitjançant la figura de l'aportació voluntària de sobrequota) o bé cal definir uns objectius molt concrets per tal de maximitzar uns recursos reduïts.

Tot i que la primera opció és un debat interessant a estudiar per l'organització (suposaria un salt molt rellevant) queda fora de l'àmbit d'aquesta ponència que es centrarà en com treure el màxim de suc del que hi poguéssim destinar.

És obvi que la figura d'una caixa no és fer 'vagues còmodes', sino una altra: portar la capacitat de pressió a un nivell superior del que hi hauria sense la seva existència. Les vagues, i en general tots els conflictes sindicals, es basen en doblegar el braç del teu contrari mitjançant l'aplicació d'una força col·lectiva prou potent com per fer-ho.

La caixa és, doncs, un element més que afegeixi més dies de vaga del que preveu l'empresari, que injecti

moral via la recepció de solidaritat, que permeti radicalitzar l'acció sindical al tenir cobert un dels principals dubtes.

Tot objectiu d'aquesta eina ha d'anar, doncs, en el sentit de radicalitzar el màxim de conflictes que poguem però sense diluir els escassos recursos existents en qualsevol vaga que es convoqui. Simplement perquè no podem a data d'avui.

INGRESSOS DE LA CAIXA DE RESISTÈNCIA

Cal que el model estigui clarament definit i que, alhora, sigui perfectament sostenible per l'organització. En aquest sentit acordem:

- Destinar el 20% del superàvit del comitè confederal de la CGT de Catalunya que hi hagi en cada exercici anual a aquesta finalitat (Ingressos anuals - despeses anuals). És a dir, el fet que sobrin diners respecte el pressupost previst per un any permet que la quantitat no hipotequi despeses fixes.

Aquest ingrés es realitzaria un cop aprovats els comptes de tancament anual per la plenària confederal de CGT Catalunya.

Només no es realitzaria aquesta aportació en el cas que des de la secretaria de finances s'argumentés raonadament una situació tensa a Tresoreria a curt plaç i que aconsellés disposar de liquiditat. Caldria que el comitè confederal ratifiqués aquesta valoració a la plenària d'aprovació de comptes de l'any anterior.

Inicialment, la caixa de resistència estaria dotada amb aquest sistema segons els darrers comptes aprovats (exercici 2021).

Si una quantitat no es gasta, es sumaria a la nova aportació.

- Altres: Dotacions extraordinàries d'ens de la organització que ho facin de forma voluntària o altre tipus d'ingressos extraordinaris que rebi CGT Catalunya, sempre que s'aprovi en plenària confederal (per exemple alguna indemnització per vulneració de drets o similar)

FUNCIONAMENT DE LA CAIXA DE RESISTÈNCIA

En relació a les sortides cal trobar un equilibri entre fons disponibles i que el suport sigui rellevant com per poder ajudar a mantenir conflictes llargs. És molt important recordar que la caixa de resistència confederal no substitueix la solidaritat que activi cada ens amb un determinat conflicte, sino que suma.

En aquest sentit es s'acorda el següent mecanisme:

- Queden excloses vagues generals a qualsevol àmbit territorial.
- Cal que el conflicte acumuli un mínim de 3 jornades de vaga (o en cas de convocatòries de vagues parcials quan sumin 3 jornades de treball senceres).
- La quantitat destinada per un determinat conflicte serà màxima del 25% de la quantitat existent a la caixa. Per conflictes rellevants que requereixin més d'aquest percentatge, es convocarà reunió extraordinària del comitè confederal de la CGT de Catalunya amb una proposta al respecte per a

prendre una decisió.

- Cal estar afiliat/ada a la CGT.
- La quantitat màxima a repartir per vaguista serà la corresponent a 1'5 vegades l'SMI per jornada de vaga realitzada o el descompte salarial si és menor, sempre amb el límit de la quantitat disponible pel conflicte, indicada al punt anterior.

En cas que el total disponible no sigui suficient per arribar al 1,5 del SMI, o descompte salarial si és menor, es repartirà equitativament segons les jornades de vaga de cada vaguista.

Si hi hagués remanent sobrant quan acabi el conflicte, la quantitat s'incorporaria a la caixa de resistència confederal.

- Cal presentar nòmina amb el descompte de vaga.
- La petició de suport es realitzarà fent una petició al secretariat permanent de la CGT de Catalunya, que ho comunicarà al comitè confederal de la CGT de Catalunya.

Esperem que aquesta eina, sumades a altres, permetin incrementar el número de jornades de vaga de tal forma que es pugui elevar la capacitat de pressió de les plantilles i així guanyar més conflictes sindicals.

LA CGT DE CATALUNYA DAVANT LA CRISI ECO-SOCIAL

És evident que ens trobem immerses en una crisi ecològica i social, no derivada sinó amplificada i complicada pel conflicte bèl·lic a Ucraïna i les seves possibles complicacions en els propers mesos.

És una crisi del capitalisme, en la seva fase actual, en el marc d'una deriva neoliberal i neoconservadora que afecta de manera més agressiva al clima, als recursos naturals i a les persones en situació d'emergència social.

La sortida d'aquesta crisi, si no fem res, no serà des de l'aprenentatge i la rectificació d'on ens porten les seves accions desfermades, com no ho ha estat en les dues anteriors (financera i pandèmica), sinó en la línia que estem observant al nostre voltant: concentració del poder econòmic en una minoria privilegiada, major bretxa econòmica i social entre la població, grans capes de persones per sota del llindar de pobresa, augment de les migracions no volgudes, amenaces als drets de les dones (avortament i altres) i gèneres dissidents, desastres climàtics i esclafament global del planeta, privatització i explotació dels recursos naturals (aigua, selves, reserves naturals), augment de malalties derivades de les contaminacions, pandèmies, enfortiment i polarització de les grans potències, augment de la despesa armamentística, possibilitat de conflicte bèl·lic generalitzat, etc.

El risc que s'acabi imposant un model de societat curt-terminista en els aspectes ecològics (per exemple, la consideració del carbó i l'energia nuclear com a energies verdes a la Unió Europea); insolidària en els aspectes socials i econòmics (mesures "legals" i paralegals més dures respecte de les migrants; baixada dels impostos a les persones, societats i empreses amb més beneficis; retallada i privatització dels serveis públics); i, antisocials en els aspectes laborals (més precarietat i atur, jornades més llargues, salaris amb menys poder adquisitiu, repressió de les vagues) és ara mateix real i volgut per una part de l'espectre polític i del poder econòmic.

Davant d'aquesta situació no hem d'esperar a les actuacions dels governs més o menys progressistes, ni conformar-nos amb una visió optimista respecte de la bona praxis del "model de l'estat de dret i del benestar" de la Unió Europea, hem de passar a l'ofensiva abans que sigui massa tard.

Des de la CGT cal potenciar línies d'actuació i de lluita que fomentin un discurs anticapitalista i decreixentista, la pràctica del suport mutu i la creació de forts vincles entre les persones i organitzacions contràries a aquesta escalada inhumana i antisocial.

Acords:

1.- **Reactivar la Taula Sindical de Catalunya i iniciar i fomentar una campanya de llarga durada** sobre aspectes que afecten a la vida i a la feina remunerada de les classes populars (increment de les despeses de la cistella bàsica, precarització i destrucció de l'ocupació, retallades i privatitzacions dels serveis públics...)

Aquesta campanya hauria de contemplar tots els recursos i les formes de lluita del moviment sindical alternatiu i d'acció directa, des de xerrades i formacions (perquè la lluita pel discurs és fonamental) passant per concentracions, manifestacions i actes de suport als conflictes laborals, manifestacions centralitzades i descentralitzades (per territoris) i si es veiés oportuna la convocatòria de vaga general.

2.- A nivell més social, **potenciar la creació d'una Taula Social o d'un àmbit de confluència dels moviments socials** (feminisme, habitatge, defensa dels territoris i barris, ecologia i decreixentisme, xarxes de suport mutu, defensa dels serveis públics, economia social i solidària, agricultura i ramaderia extensiva i respectuosa amb el medi ambient...) **i dels sindicats de classe i transformadors**, des del qual i des de la seva unitat i pluralitat es puguin emprendre accions coordinades de formació, reflexió, reconeixement de les altres experiències i propostes, lluita i construcció d'experiències alliberadores i transformadores.

PER UNA AFILIACIÓ TRANSPARENT I SENSE TACTICISMES A LA CGT

L'afiliació és la base de la nostra acció sindical. El procediment d'afiliació a la CGT ve recollit en els articles 27 i 28 dels Estatuts de la CGT de Catalunya i 27 i 28 dels estatuts confederals de la CGT. Concretament, en aquests darrers l'article 28 diu:

Artículo 28. La afiliación se producirá a través de los Sindicatos o, en su defecto, y por el mismo orden de prioridades, a través de la Federación Local, Confederación Territorial o Federación Sectorial correspondiente, incorporándose en dichos casos y a su vez al sindicato de Sector o de Oficios Varios, si el primero no existiera, al más cercano a su lugar de trabajo o residencia.

Toda afiliada y afiliado deberá pertenecer al sindicato de su localidad y trabajo, excepto cuando se dé la circunstancia de que trabaje en una localidad y resida en otra, en cuyo caso se dejará la opción de elegir sindicato al propio afiliado o afiliada. No podrán afiliarse a la CGT las personas pertenecientes a los miembros de las fuerzas de orden público, ni del ejército profesional, ni de cuerpos armados represivos.

Recibida la solicitud de afiliación, en el plazo máximo de dos meses el Secretariado Permanente del sindicato correspondiente o, en su defecto, el del ente confederal superior que corresponda, resolverán definitivamente sobre la aceptación o no de dicha afiliación, procediendo en caso afirmativo como se cita en el artículo anterior.

En els darrers anys s'ha donat el cas que els Secretariats Permanents de diversos sindicats de la CGT de Catalunya no han respost, de forma sistemàtica, a sol·licituds d'afiliació que han rebut. Com a conseqüència, aquestes sol·licituds d'afiliació no s'han tramitat i les persones (sovint amb l'aval de les nostres seccions sindicals en el seu lloc de treball) no s'han pogut afiliar. Aquesta pràctica, que en alguns casos podria semblar resultat de la desídia, en d'altres ha sigut recurrent i ha afectat només a determinades afiliacions de forma voluntària en el que està sent la voluntat d'alguns d'aquests SP de modular o condicionar l'afiliació al seu sindicat.

Aquest tipus d'actitud no té cabuda a la CGT. És executivista, suposa un abús de poder i conculca les assemblees dels sindicats afectats i promou la percepció que un sindicat és del seu SP i no a la inversa. A més, limita de forma important la nostra capacitat de creixement i, sobretot, de fer una acció sindical efectiva.

Per tot això, acordem les següents mesures:

1. Tota sol·licitud d'afiliació a un sindicat de la CGT s'ha de resoldre en els dos mesos següents de la seva presentació.
2. Passats dos mesos de la seva presentació, i en absència de resposta negativa, les sol·licituds d'afiliació es donaran per vàlides sempre i quan no contravinguin els articles 28 dels estatuts de la CGT de Catalunya i CGT confederal (especialment, on diu "No podran afiliar-se a la CGT de Catalunya els membres de les forces d'ordre públic ni de l'exèrcit professional, ni de cossos armats repressius")
3. Les negatives d'afiliació hauran de comunicar-se de forma argumentada a la persona que fa la sol·licitud. Els SP's dels sindicats informaran a l'afiliació de les negatives realitzades a les peticions d'afiliació. Les assemblees d'afiliats i afiliades podran valorar aquestes negatives i, arribat el cas, procedir a les afiliacions definitives si així ho decideixen.

LES ELECCIONS SINDICALS A L'ÈPOCA DE L'INCIPIENT DIGITALITZACIÓ DE LES RELACIONS LABORALS

Les conseqüències laborals de la pandèmia, com ara el teletreball COVID-19 implantat massivament, juntament a la nova Llei de Teletreball (10/2021) que implementa l'article 13 de l'ET, ens enfronten a nous reptes a nivell sindical, que ja s'han abordat en altres comicis. Entre aquests aspectes n'hi ha un al qual possiblement no se li ha donat la consideració que es mereix: les eleccions sindicals en règim de Teletreball.

A partir de la percepció sintètica que es pot fer una persona envers aquest tema, basada en un mostreig no representatiu ni sistematitzat (i per tant, de manera intuïtiva sobre una base empírica, atès que no hi ha dades a l'abast que puguin indicar el mètode de votació que s'ha fet servir en els processos electorals que s'han celebrat) es pot dir sense por a equivocar-se que hi ha una evident tendència a l'alça, en el centres de treball, en quant a celebrar votacions amb mètodes a-legals (il·legals, en opinió de qui escriu), en els sectors on el teletreball te implantació massiva. Apel·lar simplement a la (suposada) il·legalitat, tot i ser molt més que legítim, al marge de poder arribar a ser una mica ingenu, no ens treu de l'atzucac en el qual sovint ens trobem, amb plantilles que no entenen la nostra postura davant segons quina situació..

Si s'hi afegeix que:

- No consta que hi hagi gaire especialistes, per dir-ho d'alguna manera, d'eleccions sindicals en els sindicats de la CGT Catalunya, i menys encara a les seccions sindicals;
- El bufets jurídics que col·laboren amb els ens de la CGT no solen ser especialistes en matèria d'eleccions (ni tenen gran interès en ser-ho) i no coneixen els laudes que es van produint; ni per altra banda tenen definida com a necessitat per part nostra tractar aquests aspectes amb especial atenció;
- Els Sindicats majoritaris tenen personal especialitzat literalment instal·lat en el tribunals d'arbitratge i que s'encarreguen de les impugnacions (i relatius laudes) amb un gran nivell de competència (és possible veure sempre les mateixes cares, a distancia de temps i en impugnacions electorals de qualsevol sector);
- No tenim una base de dades de Laudes, sentències, doctrina que podem compartir entre totes en matèria de Eleccions Sindicals, tret de les guies (d'eleccions i jurídica) i que ens serveixin per crear coneixement, opinió, elaborar estratègies, prendre decisions, ..;
- No existeix informació ni dades pel que fa el mètode de votació emprat en les eleccions a les que participem;
- En molts sindicats és difícil trobar afiliació que espontàniament vulgui assumir tasques de suport a les seccions sindicals en els processos electorals;
- No hi ha gaire oferta formativa en quant a Eleccions sindicals, legislació aplicables, Laudes, Doctrina,...

Per tot això, és necessària la institució de grups de treball d'eleccions sindicals, en tots els àmbits i amb coordinació dels mateixos, que es dediquin a formar i formar-se en matèria d'eleccions; a donar suport en els processos electorals; a recollir informació sobre eleccions, impugnacions, laudes,... i sobre mètodes de votació; a centralitzar la informació esmentada per tal d'entendre allò que passa en els centres de treball,

en el Departament del Treball i en els jutjats en quant a eleccions sindicals, fer difusió de la informació per tal que entre totes podem prendre les decisions sobre aquest tema sobre la base d'una opinió formada a partir d'un quadre real.

Acord:

Crear grups de treball d'eleccions sindicals, en tots els àmbits i amb coordinació dels mateixos, que es dediquin a formar i formar-se en matèria d'eleccions; a donar suport en els processos electorals; a recollir informació sobre eleccions, impugnacions, laudes i sobre mètodes de votació; a centralitzar la informació esmentada per tal d'entendre allò que passa en els centres de treball, en el Departament del Treball i en els jutjats en quant a eleccions sindicals, fer difusió de la informació per tal que entre totes podem prendre les decisions sobre aquest tema amb una opinió formada a partir d'un quadre real i poder emprendre les accions legals que calguin de la manera mes eficaç.

LES AFILIADES DE CGT FEM UN PAS ENDAVANT. PER UN SINDICAT DE PARTICIPACIÓ I ACCIÓ.

La CGT de Catalunya està creixent en afiliació, hem passat de 15.600 afiliades el 2018 a 20.020 el setembre del 2022. S'han obert 11 noves seus i s'han creat uns quants nous sindicats arreu del territori.

Tot i això, en el percentatge de delegades no s'ha vist reflectit aquest increment. Mentre el creixement d'afiliació ha estat del 28%, pel que fa a delegades l'increment ha estat del 15%. I pel que fa al nombre de seccions sindicals, a falta de dades exactes (avui dia en tenim unes 850 aprox.), creiem que la situació de creixement és similar.

Any	Núm. delegadxs	Núm. afiliades
2018	1.296	15.637
2019	1.435	16.917
2020	1.409	18.350
2021	1.485	19.300
Setembre 2022	1501*	20.044
Creixement %	15%	28%

*dades no oficials del departament de treball.

Entenem que aquesta diferència d'un 15% entre creixement d'afiliació i el nombre de seccions sindicals o delegats, es pot donar per diferents motius:

1. L'augment de la temporalitat i la mobilitat laboral, fa que assentar-se en una empresa sigui més difícil i dificulta el fet de crear seccions sindicals i presentar-se a EESS en cas que es cregui necessari i útil.
2. La facilitat per a acomiadar, que les diferents reformes laborals han donat als empresaris, fa que la por a significar-se com a sindicalista, i en especial de la CGT sigui major.
3. La falta de cultura militant i individualisme creixent en la societat.
4. Moltes vegades tenim afiliades a una mateixa empresa, però que estan en sindicats diferents, de ram o territorials, i això dificulta que aquests puguin posar en contacte les afiliades per a fer acció sindical.

Per altra banda, fa temps que escoltem des de diferents sindicats i federacions de la CGT a Catalunya, que tot i el creixement en afiliació, aquest no es trasllada en una major implicació i participació en la vida i lluites dels sindicats i en un major nombre de militants actives.

Creiem que si continuem així, en uns anys podria generar una situació insostenible en la qual el sindicat es veies desbordat pel volum de treball que hi hauria, i la càrrega de feina i responsabilitats que sobre una minoria militant recauria.

Per fer front a aquest problema no creiem en absolut que la solució sigui deixar d'afiliar, sinó, fomentar que les nostres afiliades perdin la por i se signifiquin com a sindicalistes de la CGT. Impulsant des de la formació i l'acompanyament, que es faci un pas endavant creant seccions sindicals i presentant-se com a delegades en les empreses que es consideri necessari.

Per altra banda, també veiem clau fomentar la participació en la vida orgànica del sindicat i en les diferents àrees de militància. Potenciar la participació en l'acció social i els diferents grups de treball (Ensorrem Fronteres, Escola d'Estiu, MMLL, Transició Eco Social), potenciar la participació en la comunicació (Catalunya, grups audiovisuals RyN, youtube o podcast) o participar en el grup de treball de la secretaria de formació o d'acció feminista, per posar alguns exemples.

Hem d'aconseguir que augmenti la participació i la implicació en el dia a dia del sindicat, així esdevenir realment un sindicat de participació i acció, acord amb els nostres plantejaments anarco sindicalistes, i fugint del model sindical de gestió i serveis que tant mal ha fet a la paraula sindicat.

Acords:

- El SP de la CGT de Catalunya facilitarà la coordinació d'afiliats de la mateixa empresa i/o grup d'empresa afiliats a diferents sindicats per tal de fomentar la creació de seccions sindicals, la participació en les ja existents o la cooperació entre les diferents seccions dins d'un mateix centre de treball.
- Que la secretaria d'acció sindical amb el suport de tot el SP, engegui un Pla per l'Impuls i Expansió Sindical de CGT. On es generin material divulgatiu de com crear i perquè crear seccions sindicals, i sessions formatives per a potenciar el creixement de seccions sindicals i de delegades
- Calendari de seguiment i promoció d'EESS en aquelles empreses que tinguem seccions sindicals o afiliades.
- Que els sindicats o federacions, organitzin mínim un cop a l'any, sessions d'acollida per a les noves afiliades per tal d'explicar que és la CGT com funciona, i explicar i fomentar la participació en els diferents espais de militància, i la creació de seccions sindicals.

Punt 5.

ANARCOSINDICALISME I
TRANSFORMACIÓ SOCIAL: LA CGT DE
CATALUNYA I LA INTERACCIÓ DE LA
LLUITA SINDICAL I SOCIAL

«Los sindicatos occidentales, y entre ellos la CGT, nos encontramos, pues, en la disyuntiva de colaborar en el crecimiento económico para aumentar el nivel de consumo de nuestros afiliados, a costa de la explotación tercermundista y el deterioro del medio ambiente, o desarrollar una política internacional igualitaria, solidaria y de conservación del medio ambiente, unida a un aumento de la calidad de vida de sus afiliados a costa de disminuir el consumo.» Acords del XII Congrés Confederal, Madrid, 1993.

La CGT no només és un sindicat en defensa dels interessos de la classe treballadora. I això no ho descobrirem en aquest Congrés. En tots els Congressos de la CGT de Catalunya ens hem refermat en que:

«No obstante es prioritario definir en positivo nuestro proyecto de transformación social, con la reserva de que serán quienes la lleven/llevemos a cabo los/las los que definirán/definiremos en concreto» IV Congrés Lleida 1992, pag 28.

«Creiem que la frontera entre l'acció social i sindical és difícilment definible» VI Congrés Sabadell pag 19.

«La CGT mai ha limitat la seva acció a les reivindicacions estrictament laborals, deixant en mans de la política l'àmbit social.....els treballadors organitzats són els únics protagonistes d'una transformació que serà social o no serà» VII Congrés Manresa, 2002. pag 33 del pdf

«La acción sindical no es mas que nuestra acción social en el mundo del trabajo y la acción social no es mas que nuestra intervención sindical en la sociedad y en las relaciones sociales» VIII Congrés, Sant Joan Despí, 2006, pag 12 del pdf

Al IX Congrés de Lleida, 2010, hi ha tot un programa aprovat, una declaració d'intencions i principis a desenvolupar, salvant la distància i per tant actualitzant els continguts, que ja ens serviria d'eix vertebrador. En concret, i per no traspasar aquí uns acords que ja tenim i estan a l'abast de totes, podem llegir-los a les pàgines 6 i següents del pdf.

També a altres congressos, al X Mataró, 2013 i també al XI a Òdena, 2018, i en conjunt a tots el congressos, hem parlat i acordat temes i estratègies sobre la transformació social. Els temes tractats abasten pràcticament tot l'espectre social: ecologia, feminisme, gènere, habitatge-okupació, repressió-llei mordassa, feixisme i autoritarisme, medicina-salut-sanitat, ensenyament, transport públic, pensions, immigració, renda bàsica, oci, cultura popular, drets socials, antimilitarisme, destrucció del territori, agricultura, alimentació, presons, i molts més que els que llegiu aquestes línies teniu en ment. En fi, que si el sindicat, com a tal, està avesat a la lluita sindical, la lluita social la tenim incorporada sense cap mena de dubte i això ens diferencia d'altres propostes sindicals.

La llista és llarga i complexa, com el món en el que vivim. I a totes aquestes lluites la CGT si vol transformar la societat cap a un lloc el més a prop possible del comunisme llibertari, ho ha de fer des de l'anarquisme, sense dubtar.

Tenim parlat i acordat com ens relacionem amb els companys de viatge: no diluir-nos en plataformes i assemblees obertes, difondre el nostre missatge per separat si s'escau, no caure a l'avantguardisme, portar a les empreses el discurs social, i a l'inrevés, portar als moviments socials el model sindical de la CGT, que els delegats i delegades no caiguin en el corporativisme sindical i surtin de les empreses, el territori més proper sigui el poble o la comarca, com uns espais a desenvolupar l'acció social concreta i també de la coordinació de les secretaries d'acció social per esmentar algunes de les més nomenades als diferents acords.

La societat actual és veu travessada per múltiples lluites socials. Totes les treballadores que posem la CGT tenim expectatives vitals més enllà del nostre entorn laboral concret: l'ecologia, que pot incloure el manteniment del medi ambient, alternatives a la producció i utilització d'energies fòssils, etc., la salut alternativa, l'educació fora de l'Estat, les relacions personals, els moviments migratoris de treballadores,

l'alimentació més enllà dels súper, la lluita contra el patriarcat, formes de cultura aliena al negoci capitalista, economies d'intercanvi i solidàries, la repressió política, econòmica i social, la falta d'habitatge, veganisme, etc. . Per això és indispensable que sapiguem dotar-nos d'eines llibertàries per anar caminant.

I la principal eina que tenim és la sindical. Amb això hauríem d'estar d'acord totes, perquè si estem federats entre nosaltres, el nexa que ens uneix és la lluita laboral des d'una perspectiva comuna que definim als estatus dels que ens hem dotat. I també hem d'estar d'acord que sense una transformació del món laboral, en el sentit més ample del concepte, la dominació que patim no l'exclourem continuant sent un obstacle per el món que anhelem.

Tenim un acord aprovat al XII Congrés Confederal, Madrid, 1993, que planteja cruament la relació entre el sindicalisme i l'ecologisme. Utilitzant aquest últim com a eina per una transformació del QUÈ i COM produïm com a treballadores del primer món, dels nostres hàbits de vida i del consumisme que desenvolupem, l'acord planteja directament les contradiccions del nostre sindicalisme vers el tema del canvi climàtic, ara ja en plena expansió, entrant directament en el tema dels llocs de treball i la defensa que podem fer d'aquests a les indústries contaminants. Fent un repàs a qüestions sindicals com les pujades salarials o els plusos de perillositat l'acord les qüestiona si són el camí per a la transformació social, ja que certes millores sindicals transitòries fan perillar el medi ambient del qual ens abastim per viure. Per suposat que hi han solucions que, amb dades de l'època, son proposades en la línia transformadora que aquest sindicat ha mostrat sempre. A les pàgines 66 del pdf es pot trobar l'acord sencer.

Que quedi clar que no hem fet aquesta ponència per fer un recopilatori d'acords ja existents i que sembli que ja està tot dit i poca cosa hi ha per afegir, tot el contrari. Encara queda molt per desenvolupar.

Si determinats eixos per a la transformació social que reivindicuem a l'àmbit dels drets socials, el sistema capitalista els pot anar assumint davant la pressió i la mobilització al carrer, perquè està segur que aquests drets no generaran un qüestionament del sistema capitalista, són necessaris i imprescindibles per la vida digna de les persones, de les treballadores i treballadors, i els hem de defensar i acompanyar amb la transformació de l'estructura del món laboral, començant per qüestionar-nos QUÈ i COM produïm.

La transformació social que anhelem es tant social com laboral, implica aconseguir drets socials individuals i col·lectius que facin que les relacions socials siguin horitzontals, igualitàries, solidàries, lliures i col·lectives. I també implica transformar el QUÈ i el COM de la producció dels bens necessaris per tal que aquesta vida la puguem gaudir amb plena satisfacció. L'acció social i la sindical no poden anar mai separades.

I no parlem de productivitat, perquè aquesta paraula per si sola es més que perillosa, ni tampoc de decreixement dintre del sistema capitalista.

I ens quedaria el com ens organitzem col·lectivament, com donar cos a una estructura política horitzontal, igualitària i solidària. En el pensament i en la pràctica. Una organització ample que aculli els drets socials individuals i col·lectius, la producció de bens necessaris per la vida plena, la distribució igualitària i solidària , que sigui capaç d'evitar la pobresa i la necessitat vital.

Perquè hem de parlar de tots els temes que podem incloure en el procés de transformació social i que són amplíssims i tenint ja línies que ens poden orientar, acordem:

- Que la Secretaria d'Acció Social del SP de la CGT de Catalunya que surti elegida en aquest Congrés faci un recull/resum de tots els acords presos als diferents congressos i que sigui una eina per a desenvolupar i actualitzar el pensament llibertari que travessen aquests acords.
- Que l'actualització i desenvolupament es facin amb la celebració d'un Congrés Extraordinari que abordi la transformació social que anhelem.

Som conscients que el moment actual no invita a creure que aquest procés per a la transformació social estigui al caure, però com diem es un procés i hem d'anar-lo perfilant en el temps. No proposem temps ni escenaris concrets per les dues propostes, sabem del dia a dia dels sindicats i és en aquest dia a dia on podem anar valorant i explorant les idees que en els acords ja tenim desenvolupades.

Punt 7.

LA COMUNICACIÓ DEL SINDICAT EN L'ERA DIGITAL

“Antes nos juntábamos 3 anarquistas, que todos estábamos afiliados al sindicato por supuesto, y montábamos un periódico, una revista o una imprenta, hoy con todos los medios que tenéis y no haceis ni el huevo”.

Abel Paz

Avui dia, la comunicació ha canviat molt, tant en l'àmbit dels mitjans de comunicació de masses, com la comunicació social de les organitzacions i els moviments. I les anarquistes sempre hem tingut clar el paper clau de la comunicació en l'emancipació de la classe treballadora.

La rapidesa en què es mouen les agendes mediàtiques i els temes que interessin, els formats audiovisuals, els continguts breus i resumits, són entre altres els que imperen en la comunicació. A part la diversitat de canals (web, Twitter, Instagram, Facebook, Telegram...) fa que cada dia portar bé la comunicació sigui més complicat i es necessiti més temps i coneixements. Podríem dir que els formats digitals, els continguts breus i els canvis ràpids en els temes d'actualitat podrien resumir el que està canviant i que el nostre sindicat encara s'està adaptant.

Pel que fa als centres de treball, el taulell informatiu, també a poc a poc es va substituint pel grup de whatsapp de la secció o de les treballadores d'empresa, on els memes i els vídeos són el que hi veiem cada dia. I influeixen en la visió que les treballadores tenen de l'actualitat. Elements que l'extrema dreta a sabut aprofitar mol bé en altres àmbits.

Per altra banda, mentre altres sindicats tenen equips de comunicació de 15 o 20 persones treballant diàriament, enviant notes de premsa, preparant continguts i dissenyant cartells, nosaltres encara som lents i amb moltes dificultats per a sortir als mitjans convencionals tot i ser un dels sindicats que està més present en vagues i conflictes laborals.

Creiem que l'estratègia comunicativa de la CGT ha d'anar encaminada en fidelitzar persones als nostres canals pel nivell dels continguts i l'afinitat amb el missatge que s'exposa. Però també és important sortir a la premsa generalista per tal d'obrir esclatxa entre aquelles persones que mai entrarien en contacte amb nosaltres pels nostres propis mitjans.

En resum, intentar sortir als mitjans generalistes al màxim, però com a estratègia per a acostar noves persones als nostres mitjans, sent conscients que, quan els hi interessi, ens silenciaran encara més o ens criminalitzaran. I tenir els nostres mitjans propis cada dia més afilats, per a fer que cada dia siguem un referent comunicatiu de més persones.

Però a causa del creixement de la nostra organització, al gran nombre de conflictes que protagonitzem i als sectors i lluites que som presents, aquesta tasca cada dia és més difícil de portar amb la professionalitat i la rapidesa que el moment reclama.

Acord:

Que el Comitè confederal de la CGT de Catalunya, contracti una persona fix, les hores que cregui convenientes i sempre que econòmicament sigui viable, per a executar tasques de comunicació, com disseny de cartells, muntatge i subtitulació de vídeos, suport a xarxes i atenció a la premsa (enviament de notes de premsa, convocatòria de rodes de premsa, etc).

RESOLUCIONS

REPRESSIÓ SINDICAL A SEAT

El 10 d'octubre de 2022, l'empresa SEAT va lliurar una carta d'acomiadament disciplinari al nostre company Txetxu, afiliat de CGT i treballador de SEAT des de 2012.

Els motius de l'acomiadament són arbitraris i totalment desproporcionats, sent entre ells fins i tot contradictoris, en la mediació prèvia al judici l'empresa admet la improcedència del mateix.

L'acomiadament del company es va produir poc després de les exitoses aturades parcials convocades per CGT en solitari que van aconseguir aturar la producció d'aquesta empresa en el marc de la negociació del XX conveni col·lectiu. Acció que va deixar en evidència Sindicats majoritaris i va agafar per sorpresa la multinacional que sempre havia infravalorat aquesta organització. La resposta per part de l'empresa va ser fulminant sancions i acomiadaments per a la CGT.

A més, Txetxu, com altres moltíssimes companyes, en els últims anys ha patit diverses incapacitats temporals derivades dels ritmes de treball salvatges que pateixen les treballadores de SEAT.

En aquest context, des de la federació comarcal de la CGT del Baix Llobregat, s'ha iniciat una campanya en solidaritat per aconseguir que l'empresa reculi i readmeti el company, ja que no podem deixar tot el pes de la seva readmissió en els procediments legals burgesos.

Amb aquesta resolució es busca el suport de la resta de federacions, sindicats i seccions sindicals de CGT Catalunya per enfortir aquesta campanya i donar un contundent missatge a SEAT i aconseguir la readmissió immediata del company.

La repressió sindical als centres de treball és quelcom que sens dubte veurem en augment els propers anys, el creixement exponencial d'aquesta organització i la seva implantació cada vegada més potent entre la classe treballadora ens converteix en un objectiu a batre per a les patronals amb la col·laboració de sindicats grocs.

Per tot això fem una crida a tota l'organització a respondre de manera conjunta i contundent traslladant un missatge clar als nostres enemics, si toques a una ens toques a totes.

EL SEU JOC, LA NOSTRA MISÈRIA

El megaprojecte del Hard Rock, abans conegut com a Eurovegas o Barcelona World, és una iniciativa profundament contrària als interessos de la classe treballadora i el territori del Camp de Tarragona.

Des de 2012, Convergència i Unió va intentar reactivar l'economia del *pelotazo* basada en la construcció, el turisme i el joc. Sota el pretext de creació de llocs de treball i de revitalitzar el territori s'amaga la creació de llocs de treball precaris, depredació del territori i espais naturals, així com possibles problemes de ludopatia a les treballadores.

En primer lloc, cal destacar que els terrenys on es pretén ubicat el projecte a Vila-seca i Salou van ser expropiats forçosament per la Caixa a més de 800 pagesos. Actualment, la Generalitat té la idea de comprar-los aquests terrenys per 120 milions d'euros i vendre'ls a Hard Rock, generant beneficis privats en una operació especulativa.

En segon lloc, cal destacar la precarietat laboral del sector turístic. Segons l'informe *El mercat de treball del sector turístic*, del març del 2020 i impulsat per l'Observatori del Treball i Model Productiu, el sou anual mitjà del sector turístic (20.245 €) és 5.000 € inferior al sou mitjà anual de Catalunya (25.180 €).

A més, com assenyalen companyes d'Ecologistes en Acció i el GEPEC, el macrocomplex hotelier s'ubicaria en un espai protegit de la Xarxa Natura 2000, el qual és un dels pocs espais que compten amb protecció ambiental europea de la comarca.

Per últim, des d'una perspectiva de salut pública, més del 30% d'adolescents de Catalunya reconeixen haver apostat durant els últims 12 mesos i un 5% dels adolescents tenen problemes amb el joc, segons l'informe *Addiccions Comportamentals* del 2021, de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, dades que s'han agreujat amb la pandèmia. Aquesta situació és encara més greu si tenim en compte que l'Associació Catalana en contra de les Addiccions Socials (ACENCAS) ja va advertir que aquest complex comporta la pujada de les patologies relacionades amb el joc al Camp de Tarragona, un territori que no té cap servei de tractament per als addictes al joc i amb un servei d'atenció a la salut mental que és escàs.

Aquests últims temps el PSD ha posat damunt la taula com a condició per aprovar els pressupostos l'aprovació del Hard Rock, així com altres projectes semblants com l'ampliació de l'aeroport del Prat o el Quart Cinturó.

El Camp de Tarragona no pot ser el símbol de la ludopatia a Catalunya. Les seves pretensions venen de lluny, però la lluita contra aquest model també. Per tot això, des de CGT Catalunya rebutgem de ple el projecte de Hard Rock i donem tot el suport a la lluita de la classe treballadora i dels moviments socials del Camp per aturar aquest projecte, així com d'altres semblants arreu del territori.

Foc a les cases d'apostes, foc als macrocasino i foc al capital.

ILP PER LA REGULARITZACIÓ DE PERSONES MIGRANTS

Benvolgudis companyis,

En el context actual que ens trobem de lluita antiracista per part dels moviments socials, veiem com la campanya Regularización Ya! a favor d'una regulació sense condicions de 500.000 persones migrades sense papers arriba al seu final amb la presentació al Congrés dels Diputats el passat 21 de desembre de 600.000 firmes recollides en tot l'estat espanyol.

Aquesta lluita recull les forces d'un moviment cada cop més potent que visibilitza les violències que pateixen les persones migrants. En els últims anys hi ha hagut una gran quantitat de moviments solidaris per denunciar el racisme i reclamar dels drets mermats per la Llei d'Estrangeria com les lluites en contra dels CIEs i les deportacions, el Black Lives Matter, les manifestacions en contra dels monuments colonialistes, La Tancada Migrant del 2018 a Barcelona, l'ocupació de l'Espai de l'Immigrant i Casa Àfrica les denúncies de les massacres de Melilla, Tarajal, i les diferents mostres de solidaritat davant de governs repressius.

Per altra banda, també hem tingut iniciatives com la consolidació de l'Assemblea Antiracista de Barcelona arrel de la Tancada, la creació de Comunitat Negra Africana i Afrodescendent a Espanya i Catalunya, el sorgiment de Top Manta i el Sindicat Manter, les visites de companyes zapatistes i la Manada de Colòmbia, l'aparició de col·lectius laborals amb majoria migran com les Kellys o Mujeres Migrantes Diversas i l'associació MigrESS i el Cercle d'Economia Cooperativa i Migracions que promouen l'economia cooperativista migrant.

Davant d'aquesta situació és una responsabilitat per part dels diferents organitzacions combatre les polítiques actuals d'estrangeria i prendre posició a favor de cobrir els drets bàsics de les persones. Sense un procés de regularització, les persones migrants no tenen cap protecció de contractació professional, ni de Riscos Laborals, ni tenen dret a afiliar-se a cap sindicat, ni a votar decisions internes relacionades amb el seu lloc de treball, i hi ha empreses i sectors professionals que durant anys s'han beneficiat de poder tenir treballadores explotades sense aquesta protecció. Aquesta situació de vulnerabilitat i precarietat s'accentua encara més cap a les dones, persones LGTBIA+, persones amb diversitat funcional, famílies monomarentals, enfront a un sistema capitalista, racista, patriarcal, colonialista i classista.

Per aturar aquesta situació, decidim mostrar el nostre suport a la ILP Regularización Ya! en la seva presentació com a proposta de llei de regularització sense condicions per les persones migrants en situació administrativa irregular que viuen en el territori espanyol i a favor dels seus drets.

No és caritat és justícia social.

CONDEMNEM L'ABÚS I VIOLÈNCIA POLICIAL, SOLIDARITAT AMB LA FAMÍLIA DEL BRIAN RÍOS

Arrel dels fets ocorreguts el 21 d'agost de 2022 al calabós dels mossos d'esquadra de Rubí, on el ciutadà Brian Ríos va ser assassinat i des de la comissió "La vida de Brian importa" on es recullen moltes entitats de la localitat i d'arreu del Vallès Occidental i la família de Brian, es convoca una manifestació a Rubí el dimarts 7 de febrer, per condemnar l'abús policial i el silenci institucional recolzat pels mitjans de comunicació.

Des de la CGT Catalunya ens solidaritzem amb la família i l'entorn. I condemnem fermament tot l'abús i violència policial.

SOLIDARITAT ANTIREPRESSIVA DE LA CGT CATALUNYA AMB ALFREDO COSPITO, CONDEMNAT A ITÀLIA A CADENA PERPÈTUA OBSTATIVA I DETINGUT EN RÈGIM PENITENCIARI 41 BIS (EQUIPARABLE A RÈGIM FIES APLICAT PER L'ESTAT ESPANYOL).

La CGT Catalunya expressa la seva solidaritat antirepressiva amb l'Alfredo Cospito, l'anarquista italià que porta ja més de 90 dies en vaga de fam, com a protesta contra la decisió de la Corte di Cassazione (l'equivalent del Tribunal Suprem de l'estat espanyol) de requalificar el seu delictes i condemnar-lo a cadena perpètua obstativa (que correspon, grosso modo, a la presó permanent revisable), aplicant-li el règim penitenciar previst en el article 41 bis, equivalent al règim FIES que aplica l'estat espanyol.

Alfredo, no estàs sol! Alfredo, non sei solo!

Prou repressió!

Annex:

El cas de l'Alfredo Cospito

Alfredo és un anarquista insurreccionalista de Turí, amb una llarga trajectòria de militància, que ja va patir la repressió de l'Estat italià des de la dècada dels '80, quan va estar pres per insubmissió al servei militar. Va ser reconegut culpable d'haver participat, l'any 2012, a l'atemptat contra Roberto Adinolfi, un directiu de l'empresa nuclear i armamentista Ansaldo Nucleare, qui va rebre un tret a la cama. L'atemptat va ser reivindicat per Federació Anarchica Informale (FAI) i, el 2014, l'Alfredo va ser condemnat a 11 anys de presó.

El 2016, els cossos repressius de l'estat italià van dur a terme l'operació Scripta Manent, en la qual es van detenir 32 anarquistes per diferents atemptats reivindicats per la FAI.

El conseqüent judici, que es va concloure amb condemnes de presó i amb els tancaments de revistes i webs, Alfredo va ser condemnat a 20 anys de presó com a autor de l'explosió de dos paquets bomba de baix potencial contra una Escola de Cadets dels Carabinieri de Fossano (a prop de Turí), acció que va ser realitzada a la nit, per la qual cosa no hi va haver cap persona ferida.

Al juliol de 2022, la Cort Suprema de Cassació, equivalent al Tribunal Suprem espanyol, va requalificar el delictes com a massacre contra la seguretat de l'Estat (en el grau de judici anterior va ser declarat culpable de massacre contra la seguretat pública), delictes que preveu com a pena la cadena perpètua obstativa (eragstolo ostativo), encara que no hi hagi hagut danys personals.

Des de l'any 2014, Alfredo ha complert la seva condemna en règims d'alta seguretat, però el maig del 2022 va ser traslladat al règim 41 bis. Aquest règim, patit en aquests moments per uns 750 presos i similar al règim FIES de les presons espanyoles, és conegut com a carcel dura (carcere duro) i va ser creat en els anys de plom per aïllar els presos de grups armats anticapitalistes i, posteriorment, s'ha aplicat a membres de màfies.

La inclusió al 41 bis suposa l'aïllament, l'absència de sociabilitat i de qualsevol activitat per als interns i una sola hora de visita per mes amb vidre integral i telèfon que és gravada pels carcellers. Als presos els està prohibit rebre diaris i llibres, gran part del correu és intervingut i bloquejat a causa del seu contingut, està

prohibit comprar diaris i hi ha una forta limitació dels objectes que es puguin posseir a l'interior de la cel·la (llibres, roba, menjar, paper i bolígraf, etc.). És la presó dins la presó, com s'ha qualificat aquí al règim FIES, i del qual només se'n pot sortir mitjançant el penediment i la col·laboració amb la policia i la justícia.

Més de 80 dies de vaga de fam davant aquest atac de l'estat italià, l'Alfredo s'ha disposat a plantar cara fins a les últimes conseqüències i el 19 d'octubre de 2022 va iniciar una vaga de fam que a 8 de gener encara continua i que continuarà perquè segons les seves paraules "Estic condemnat a uns llimbs sense fi, esperant el final dels meus dies. No ho tolero i no em rendiré. Continuaré la meua vaga de gana per l'abolició del 41 bis i la cadena perpètua fins al meu darrer sospir". A hores d'ara, la salut d'Alfredo és crítica. Ha perdut 32 quilos i té molt baixos els nivells de potassi, cosa que afecta les contraccions del cor. La seva metgessa de confiança pot visitar-lo una vegada a la setmana i comunica que està fort i amb la moral alta. A l'exterior, la solidaritat és constant.